

[Glensgård]

tikken ind, og derfor var det selvfølgelig rimeligt også at tage fat på det.

Men da fru Margrete Auken kom ind på problemerne her og talte om brevforsendelser, følte jeg mig helt hensat til den tid, da Paulus sendte brevet til romerne og vurderede tidsfristen for, hvornår det nu ville nå frem. Det var engang således, at da linje 2 kom skrattende, rullende igennem Københavns gader, stod der en mand på bagperroren og sagde »god morgen« og klippede i ens billet. Det kunne man godt føle var rart og hyggeligt, men den tid er altså overstået.

Jeg ved godt, jeg kan blive udsat for lidt kritik af nogle af mine egne, når jeg nu siger, at jeg ikke føler, P&T skal have nogen kritik af deres postforsendelser. De fungerer ganske udmærket og ganske rimeligt. De angreb, som er kommet fra denne talerstol på P&Ts service, finder jeg både særdeles uheldige og urimelige. Hver eneste gang hører man, at den og den mand ikke har modtaget det og det brev, eller det er 3 dage forsinket, forstod jeg på kommunisternes ordfører fra Ålborg. Hver eneste gang har man sagt: ja men lad os se eksemplerne, lad os undersøge dem. P&T har selv sat undersøgelser i gang, hvor de har sendt flere breve af sted for at se, om de nåede frem til tiden. Det er da underligt: dem, man lige sender ind i undersøgelsen, de skal sgu nok nå frem . . .

Første næstformand (Erlendsson):

Hov, hov!

Glensgård (FP):

Undskyld, hr. formand! . . . de skal nok nå frem, men de, som man sender fra Valborg til Trine, når aldrig frem før 2, 3, 4, 5 dage senere. Hver gang, vi har bedt om de eksempler, har vi reelt ikke fået nogen.

Det er måske lidt af et chok for P&Ts embedsmænd, at jeg sådan stiller mig op og forsvarer dem, men jeg føler, det er en urimelig kritik. Om så brevet til moster Anna skulle blive en dag forsinket, hvad betydning har det? Hvis det er et vigtigt brev, der skal sendes af sted, må man ofre den porto, det koster at sende det som et ekspresbrev.

Dernæst må jeg tage fat i hr. Keld Larsen fra VS. Hr. Keld Larsen stillede sig op her og sagde: vi vil gå dybt ind i regnskaberne

og se på de enkelte punkter, hvorefter hr. Keld Larsen lidt senere sagde: ja, så er der et overskud på, jeg tror, hr. Keld Larsen sagde nogle og halvfjerds millioner kroner. Af det regnskab, der er tilgængeligt for folketinget, kan man såmænd sagtens se, at det er et fiktivt overskud, for som jeg nævnte, er der ikke taget hensyn til forrentning og afskrivning, eller i hvert tilfælde er rentesatserne og afskrivningssatserne lave. Men, sagde hr. Keld Larsen, hvad sker der så? Ja, nu sætter vi brevportoen op, og så er det alle almindelige mennesker – det undrede mig lidt, at man ikke hørte »den arbejdende befolkning«, der skal betale.

Dér vil jeg bede ministeren om at bekræfte, at langt, langt, langt den største del af de ganske almindelige breve selvfølgelig sendes af erhvervslivet. Det er kontoudtog, det er fakturaer, og det er en lang række andre ting. Det nytter såmænd ikke noget, at ministeren efterkom hr. Keld Larsens ønske om at fremlægge et nøjere regnskab, som hr. Keld Larsen kunne kigge i, for hr. Keld Larsen er ikke i stand til at vurdere det, det fik vi et tydeligt eksempel på. Nu er hr. Keld Larsen ny her, men jeg håber då, at vi i løbet af vores udvalgsarbejde kan overbevise hr. Keld Larsen om, at der altså er noget ikke engang nationaløkonomisk – det er jeg ikke i tvivl om at han ikke forstår – men driftsøkonomi, som han heller ikke har begreb om.

Keld Larsen (VS):

Jeg vil svare med at sige til hr. Glensgård fra fremskridtspartiet, at han åbenbart ikke hørte rigtigt efter, hvad det egentlig var, jeg spurgte om. Jeg spurgte ministeren, hvad der var baggrunden for den foreslåede forhøjelse af porto på almindelige breve på 95,5 mill. kr., som helt klart er den største af de forhøjelser, der er tale om, om ikke der er tale om, at netop almindelige breve bærer sig selv, ja, oven i købet giver overskud og således er med til at bære store dele af det underskud, der er på andre poster i regnskabet. Det var de spørgsmål, jeg stillede, og jeg forstår godt, ministeren gerne vil vente med at besvare dem, til vi tager dem op i udvalget, men det var, ligesom om dette synspunkt gik helt forbi hr. Glensgårds forståelse, og det må jeg selvfølgelig beklage.